Matot-Masei, Haftarah

Isaiah 66:1-24

(1) Thus said the LORD: The heaven is My throne And the earth is My footstool: Where could you build a house for Me, What place could serve as My abode? (2) All this was made by My hand, And thus it all came into being —declares the LORD. Yet to such a one I look: To the poor and brokenhearted, Who is concerned about My word. (3) As for those who slaughter oxen and slay humans, Who sacrifice sheep and immolate dogs, Who present as oblation the blood of swine, Who offer incense and worship false gods— Just as they have chosen their ways And take pleasure in their abominations, (4) So will I choose to mock them, To bring on them the very thing they dread. For I called and none responded, I spoke and none paid heed. They did what I deem evil And chose what I do not want. (5) Hear the word of the LORD, You who are concerned about His word! Your kinsmen who hate you, Who spurn you because of Me, are saying, "Let the LORD manifest His Presence, So that we may look upon your joy." But theirs shall be the shame. (6) Hark, tumult from the city, Thunder from the Temple! It is the thunder of the LORD As He deals retribution to His foes. (7) Before she labored, she was delivered; Before her pangs came, she bore a son. (8) Who ever heard the like? Who ever witnessed such events? Can a land pass through travail In a single day? Or is a nation born All at once? Yet Zion travailed And at once bore her children! (9) Shall I who bring on labor not bring about birth? —says the LORD. Shall I who cause birth shut the womb? —said your God. (10) Rejoice with Jerusalem and

ישעיהו ס"ו:א'-כ"ד

(א) כה אמר יהוה השמים כּסאי והארץ הַדָם רַגְלֵי אֵי־זֶה בַּיִת אֲשֶׁר תִּבְנוּ־לִי וָאֵי־זֵה מַקוֹם מְנוּחַתִי: (ב) וָאֵת־כַּל־אַלָּה יַדִי עַשַּׁתַה וַיָּהִיוּ כַל־אֱלֵה נָאָם־יִהֹוָה ואַל־זָה אַבִּיט אַל־עַנִי וּנְכַה־רוּחַ וְחַרֵד עַל־דָּבַרֵי: (ג) שׁוֹחֵט הַשׁוֹר מַכַּה־אָּישׁ זובח השה עבף בלב מעלה מנחה דם־חוֹיר מוֹכִיר לבנה מברך און גם־המה בַּחַרוֹּ בִּדַרְכֵיהֶם וּבִשִּקוּצֵיהֵם נַפְשֵׁם חַפַצַה: (ד) גַּם־אַנִּי אָבַחַר בָּתַעַלֹלֵיהַם וּמְגוּרֹתַם אַבֵּיא לַהֶּם יֵעַן קַרַאתוּ וְאֵין עונה דַבַּרָתִי וָלֹא שַמֵעוּ וַיַּעשוּ הַרַע בַּעִינִי ובאשר לא־חפצתי בחרו: {ס} (π) שָׁמִעוּ דָּבַר־יִהֹוָה הַחֲרֶדִים אֱל־דָּבַרִוֹ אַמְרוּ אַחִיבֶּם שׂנִאֵיבֶׁם מְנַדֵּיכֶּם לְמַעַן שְׁמִי יִכְבַּד יהוה ונראה בשמחתכם והם יבשו: (ו) קוֹל שַאוֹן מַלְיר קוֹל מַהֵיכֵל קוֹל יְהֹוָה משלם גמול לאיביו: (ז) בטרם תחיל ילדה בּטַרם יבוא חבל לה והמליטה זַכַר: (ח) מִי־שַׁמַע כַּוֹאת מֵי רַאָה כַּאֶּלֶה הַיִּוֹחַל אֵרֶץ בִּיִוֹם אָחַד אָם־יוַלֵּד גִּוֹי פַּעַם אָחַת כִּי־חֵלַה גַּם־יַלְדֵה צִיּוֹן אֵת־בַּגֵיהַ: (ט) האָנִי אַשְׁבֵּיר וַלָּא אוֹלִיד יאמר יְהֹוָה אָם־אַנִי הַמּוֹלֵיד וְעָצַרְתִּי אָמַר אלהיף: {ס} (י) שמחו אַת־יִרוּשַלֵם וְגִילוּ בָה כַּל־אֹהַבֵּיהַ שֵּׁישׁוּ אָתַה מַשׁוֹשׁ כַּל־הַמֶּתְאַבְּלִים עַלֵיהַ: (יא) לְמֵעוֹ תִינִקוֹ ושִבעתֶם מִשִּׁד תַּנָחָמֵיה לַמַעַן תַּמָצוּ וָהָתִעַנַּגְתֵּם מְזֵיז (יב) כִּי־כָּה| אַמֵּר יְהֹוָה הִנְנֵי נֹמֶה־אֵׁצֶּׁיהָ כְּנָהָׁר שָׁלֹוֹם וּכְנַחַל be glad for her, All you who love her! Join in her jubilation, All you who mourned over her— (11) That you may suck from her breast Consolation to the full, That you may draw from her bosom Glory to your delight. (12) For thus said the LORD: I will extend to her Prosperity like a stream, The wealth of nations Like a wadi in flood; And you shall drink of it. You shall be carried on shoulders And dandled upon knees. (13) As a mother comforts her son So I will comfort you; You shall find comfort in Jerusalem. (14) You shall see and your heart shall rejoice, Your limbs shall flourish like grass. The power of the LORD shall be revealed In behalf of His servants; But He shall rage against His foes. (15) See, the LORD is coming with fire— His chariots are like a whirlwind— To vent His anger in fury, His rebuke in flaming fire. (16) For with fire will the LORD contend, With His sword, against all flesh; And many shall be the slain of the LORD. (17) Those who sanctify and purify themselves to enter the groves, imitating one in the center, eating the flesh of the swine, the reptile, and the mouse, shall one and all come to an end declares the LORD. (18) For I [know] their deeds and purposes. [The time] has come to gather all the nations and tongues; they shall come and behold My glory. (19) I will set a sign among them, and send from them survivors to the nations: to Tarshish, Pul, and Lud—that draw the bow—to Tubal, Javan, and the distant coasts, that have never heard My fame nor beheld My glory. They shall declare My glory among these nations. (20) And out of all the nations, said the LORD, they shall bring all your brothers on horses, in chariots and drays, on mules and dromedaries, to Jerusalem My holy mountain as an offering to the LORD—just as the Israelites bring an offering in a pure vessel to the House of the LORD. (21) And from them likewise I will take some to be levitical priests, said the LORD. (22) For as the new heaven and the new earth Which I will make Shall endure by My will —

שוֹטֵף כִּבְוֹד גּוֹיָם וֵינַקְתָּם עַל־צַד תִּנַּשֵׂאוּ וְעַל־בַּרְכַּיָם תְשַׁעַשַעוּ: (יג) כָּאָישׁ אַשֵּׁר אָמָוֹ תִּנַחֲמֵנוּ כֵּן אַנֹכִי אַנַחָמְכֵּם וּבִירִוּשָׁלַם תַּנָחֵמוּ: (יד) וּרָאִיתֵם וְשֵׁשׁ לְבָּכֶּם ועַצְמוֹתֵיכֵם כַּדֵשׁא תִפְרַחְנַה וְנוֹדְעַה יַד־יִהֹוָה אֶת־עֲבַדִּיו וְזַעֲם אַת־אֹיבֵיו: {ס} (טו) כִּי־הָנֵה יָהֹוָה בַּאֵשׁ יַבוֹא וָכַסּוּפָה מַרְכָּבֹתַיו לַהָשִׁיב בַּחֶמָהֹ אַפּוֹ וְגַעַרַתִוֹ בִּלַהֲבֵי־אֵשׁ: (טז) כֵּי בָאֵשׁ יָהֹוֶה נִשְׁפָּט וּבְחַרְבִּוֹ אֵת־כַּל־בַּשֵׂר וָרַבָּוּ חַלְלֵי יָהֹוָה: (יז) הַמְּתַקְדִּשִּׁים וָהָמֶּטֶהַרִים אֱל־הַגַּנּוֹת אָחַר (אחד) [אָחַת] בַּמַּׁנַךְ אָכָלֵי בְּשֵׂר הַחַלִּיר וְהַשֵּׁקֵץ וְהַעַכְבֵּר יַחְדֵּו יָסֵפּוּ נָאָם־יִהֹוָה: (יח) וָאַנֹכִי מַעֲשֵׁיהֶם ומחשבתיהם בַאָּה לַקבץ אַת־כַּל־הַגוֹיֵם וָהַלְּשׁנְוֹת וּבָאוּ וְרָאִוּ אֵת־כִּבוֹדֵי: (יט) ושַׁמְהַּי בַהָּם אוֹת ושַלְחָתֵי מַהָּםוֹפָּלִיטִים אל־הגוֹים תַּרְשִּׁישׁ פִּוּל וְלָוּד מִשְׁכֵי קֵשֶׁת ּתָבָל וְיֵוֶן הָאִיֵּים הָרָחֹלִּים אֲשֵׁר לְאֹ־שַׁמִעוּ אַת־שַמְעַי וַלֹא־רָאַוּ אַת־כַּבוֹדִי וָהָגִידוּ אָת־כָּבוֹדֵי בַּגוֹיֵם: (כ) וְהֵבֵיאוּ אַת־כַּל־אַחִיכִם מְכַּל־הַגּוֹיַם וְמַנָחַה וּלִיהוֹה בַּסוּסִים וּבַרֶּכֵב וּבַצְבִּים וּבַפַּרְדִים וּבַכַּרְכַּרוֹת עַל הַר קַדְשֵׁי יִרוּשַׁלָם אַמַר יָהֹוָה כַּאֲשֵׁר יַבְּיאוּ בָנִי יִשְׁרָאֵל אָת־הַמְּנָחָה בְּכָלֵי טָהוֹר בֵּית יְהֹוָה: (כֹא) וגם־מהם אקח לכהנים ללוים אמר יהוה: (כב) בָּי כַאֲשֶׁר הַשָּׁמֵיִם הַחַדִּשִּׁים וִהָּאָָרֵץ החדשה אשר אני עשה עמדים לפני נאָם־יִהֹוָה כֵּן יַעַמִּד זַרְעַכֵם וְשִׁמְכֵם: (כג) וָהַיָה מֵדֵי־חֹדֵשׁ בַּחַדְשׁוֹ וּמְדֵּי שַבַּת בִּשַבַּתִּוֹ יַבָוֹא כַל־בַּשֵּׁר לְהָשְׁתַּחֲוֹת לְפַנֵי אָמַר יְהֹוֶה: (כד) וְיָצְאְוּ וְרָאוּ בִּפִּגְרֵי האַנִשִּׁים הַפּשׁעִים בֵּי כֵּי תוֹלַעַתְּם לָא תַמֹּוּת וָאִשָּׁם לֹא תִכְבֶּה וְהַיִּוּ דֶרַאָּוֹן לְכַל־בַּשֵׂר:

והיה מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו יבוא כל בשר להשתחות לפני אמר יהוה declares the LORD— So shall your seed and your name endure. (23) And new moon after new moon, And sabbath after sabbath, All flesh shall come to worship Me —said the LORD. (24) They shall go out and gaze On the corpses of the men who rebelled against Me: Their worms shall not die, Nor their fire be quenched; They shall be a horror To all flesh.

And new moon after new moon, And sabbath after sabbath, All flesh shall come to worship Me —said the LORD.

